A

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

κώλων η.

Πάντα δὴ πέπραχας, οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα.
Εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον, πολὺ πανουργίαις
Μείζοσι κεκασμένον,
Καὶ δόλοισι ποικίλοις,
Ῥήμασί θ' αἱμύλοις.
Ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε τὰ πί-
λοιπ' ἄριστα. ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔ-
νους, ἐπίστασαι πάλαι.

ANTISTROPHE

verſ. 8.

CHO. Omnia effeciſti, quæ facere auſpicatò oportet:
Repperitq́; verſutus alium verſutiorem,
Pluribúſque præditum,
Et dolis, & vocibus,
B Valdè blandulis.
Sed quomodo pugnam depugnes, cogita quàm
Optimè. tu quidem nos ſocios habebis
Dudum promptos, quod ſcias.

Σχόλια. Ὁ πανοῦργος.] ὁ Κλέων τὸν ἀλλαντοπώλην. κεκασμένον δὲ κεκοσμημένον. ποικίλοις δὲ πολλοῖς καὶ διαφόροις. αἱμυλίοις δὲ τοῖς προσηνέσι καὶ ἐπαγωγοῖς ἢ ἀπατητικοῖς.

BISETVS. Διπλῆ, καὶ εἴσθεσις ἐκ στίχων ξέ.

Αλ. Καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται,
Ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν,
Ὡς δὴ καταπιόμενός με, Μορμὼ τοῦ θράσους.

C AG. AT enim video huc ipſum aduolitare Paphlagonem:
Mouet fluctus, perturbat, miſcet omnia:
Quaſi deuoraturus me, larua audaciæ.

Σχόλια. Καὶ μὴν ὁ Παφλαγών.] διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκαταλήκτους ξέ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Κολόκυμα] τὸ κολοβὸν κῦμα, ὅπερ τυφλὸν διὰ τὸ μὴ καχλάζειν λέγουσιν ἢ τὸ κυλίον καὶ ἐπιφέρον. ὑψηλὸν κῦμα καὶ μέγα ἀπὸ τοῦ κορυφοῦσθαι κυλιόμενον. τοῦτο δὲ ὡς πρὸς ἄνεμον. ἄλλως. ὅπερ τινὲς κωφὸν καλοῦσι τὸ μὴ ἐπηχοῦν μηδὲ καχλάζον. πρὸς τὴν προειρημένην δὲ ἀπειλὴν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ὅτι τὴν γῆν ταράξει καὶ τὴν θάλατταν, ἀποτείνεται διασύρων αὐτόν. ὅτι μηδὲν ἔπραξεν ὧν προηπείλησεν, ἀλλ' ἧττον ἔχων ἀπῆλθε τοῦ Ἀγορακρίτου. Ὡς δὴ καταπιόμενός με.] ὡς ἐπικαλύψων με τῷ κύματι, αἰσχρῶς μέλλων καταπιεῖν. Μορμὼ τοῦ θράσους.] D τὸ μορμολύκειον, ἣν λέγουσι Λάμιαν. μορμολύκεια δὲ ἔλεγον, τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς. ὡς Μορμώ. ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐξενήνεκται. ὡς εἰ ἔλεγε φεῦ τοῦ θράσους.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ,

Σκηνὴ δευτέρα.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ,
ΔΗΜΟΣ.

Κλ. Εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῆς αὐτῆς ἐμοὶ
Ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῆ.
Αλ. Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
Ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα.
Κλ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἐὰν μή σ' ἐκφάγω
Ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

ACTVS II. SCENA II.

Senarij Iambici.

E CLEO, AGORACRITVS,
POPVLVS.

CL. NI te perdā: ſi quid modò ineſt mēdacij
Veteris, malè omnibus modis intercidā.
AG. Minis oblectatus sū, & fumidas tuas
Iactantias riſi, ſaltaui turpiter
Circumq́; coccyſaui. CL. niſi ego te exedam
Ex hac terra, non viuam: ita me Ceres amet.

Σχόλια. Εἰ μή σ' ἀπολέσαιμι.] οἷον διαμαρτήσαιμι φησὶ τῆς ἐλπίδος, εἴ σε μὴ ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν ἐμῶν ὑποκείναιο ψευσμάτων. ἐπειδὴ ψευδόμενος καὶ ἀνθυπισχνούμενος, ἔδοξεν αὐτὸν ὁ ἀλλαντοπώλης παρευδοκιμεῖν. ἄλλως. εἴ τι τῶν ἐνόντων μοι ψευδῶν σώζεται. εἰ μὴ ἀπολώλεκα τὸ ψεῦδος, διαμάρτοιμι καὶ διαπέσοιμι πανταχοῦ, εἰ μή σε ἐξ ἀνθρώπων ποιήσαιμι. διαπέσοιμι. οἷον μηκέτι εἴην συκοφάντης. Ἥσθην ἀπειλαῖς.] εὐφράνθην ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς. τουτέστι καταφρονῶ σου τῆς ἀπειλῆς καὶ παρ' οὐδὲν αὐτὰς τίθεμαι. Ψολοκομπίαις.] αἰθαλοκομπίαις. μεγαλοδοξίαις. ψευδολογίαις. μεγαληγορίαις καπνοῖς. ἀπὸ δὲ τῶν προειρημένων ἔπαιξεν ἀπὸ τοῦ βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ κρημνοὺς ἐρείδειν. ἃ μόνου τοῦ Διός εἰσιν ἔργα. ἐκ τῶν τοιούτων οὖν ἡ προσηγορία διὰ τὸ κεραυνοῦ χρῆσθαι δοκεῖν. τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται οἱ δὲ ψολόεντες. οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται, ὡς Ὅμηρος ὠνόμασεν. Ἀπεπυδάρισα.] πυδαρίζειν ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι. ἤτοι ποδαρίζειν καὶ πυδαρίζειν. ὡς ὄνομα καὶ ὄνυμα Αἰολικῶς. F ἢ πυγαρίζειν παρὰ τὴν πυγήν. καὶ τροπῇ πυδαρίζειν. ὡς γνόφος καὶ δνόφος. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν. ὡς τὸ ἀπεπυδάρισα μόθωνα. περιεκόκκυσα περὶ τοὺς πόδας. Μόθωνα.] τὸν εἰρωνικὸν καὶ δόλιον. καὶ πανουργίᾳ προσφερόμενον τινί. ἄλλως. μόθων φορτικὸν ὀρχήσεως εἶδος. ἔλεγον δὲ τοὺς φορτικοὺς μόθωνας. Περιεκόκκυσα.] περικορδάκισα. ἔστι δὲ εἶδος ὀρχήσεως. τινὲς δὲ τὸ μὲν ἀπεπυδάρισα, ἀπέπαρδον. ἄλλοι δὲ, ἀπεσκίρτησα καὶ ὠρχησάμην. τὸ δὲ περιεκόκκυσα, περιερόγχασα, καὶ ὑπερεῖδον καὶ κατεφρόνησα. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα.] πάτριος τῶν Ἀθηναίων ἡ Δημήτηρ, διὰ τὸ ξενισθῆναι G παρὰ Κελεῷ, καὶ στῆναι τῆς πλάνης εὑροῦσαν τὴν κόρην ἐκ τῶν ὑποθηκῶν τῶν ἐκείνου, καὶ τῆς φιλοφροσύνης, καὶ τῆς ξενίας ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι τὰς ἡμέρους αὐτοῦ τροφὰς καὶ ἅρμα δρακόντων, ἐφ' ᾧ τε ἐπὶ πᾶσαν διασπεῖραι τὴν οἰκουμένην. Ἐκφάγω.] ἐὰν μή σε καταναλώσω καὶ ἐκβάλω ἐκ ταύτης τῆς γῆς καὶ διώξω. τὸ δὲ ἐκφάγω εἶπε διὰ καὶ τὸν Δήμητρος ὅρκον.